

Okresní soud Praha – západ

Karmelitská 19

118 15 Praha 21

K sp.zn.: 5 C 338/2018

V Rudné dne 3.2.2019

Žalobce: **Rudná pro život z.s., IČ: 01633546,**
se sídlem Oblouková 1302/3, 252 19 Rudná

Žalovaný: **Technické služby Rudná a.s., IČ: 61673056,**
se sídlem Poštovní 133/4, 252 19 Rudná

Právně zastoupen Mgr. Jindřichem Šimberským, advokátem se sídlem
Hořejší nábřeží 786/21, 150 00, Praha 5 Smíchov

**Žaloba o uložení povinnosti zveřejnit
odpověď dle § 14 zák. 46/2000 Sb.**

**Replika k vyjádření žalovaného k žalobě
ze dne 27.11.2018**

Přílohy dle textu

I.

1. Dne 3.1.2019 bylo žalobci doručeno vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 27.11.2018. Žalobce předkládá nadepsanému soudu repliku k vyjádření žalobce ze dne 27.11.2018 tak, jak je uvedeno níže v tomto podání.

II.

2. V úvodu článku III. vyjádření žalovaného k žalobě žalovaný cituje § 10 TisZ. Dále z vyjádření vyplývá, že podmínky uvedené v § 10 TisZ vykládá restriktivně a formalisticky, když tvrdí možnost uveřejnění Odpovědi jen za předpokladu, že bude popisovat nezpochybnitelnou objektivní pravdu a rozsah Odpovědi bude totožný s rozsahem napadeného textu.
3. Žalobce je toho názoru, že smyslem ustanovení § 10 a § 13 TisZ je uvedení nepravdivých či zavádějících skutkových tvrzení na pravou míru, popřípadě jejich zpřesnění vlastním vylíčením, kdy **žalobce má právo vlastními slovy vylíčit svou verzi skutečnosti**. Stejný postoj zaujal i Nejvyšší soud ve svém rozsudku sp. zn.: 30 Cdo 2740/2008 ze dne 17.12.2009.¹ Pokud je tedy hlavním smyslem „*vlastním vylíčením (podáním) skutkových tvrzení dotčenou osobou uvést příslušné skutkové tvrzení na pravou míru*“, potom není možné, aby bylo toto vlastní vylíčení rozsahem naprosto totožné s napadeným textem. Právě proto TisZ mluví v § 13 odst. 1 nikoliv o totožném rozsahu, ale o rozsahu přiměřeném. **Právě z tohoto důvodu námitky žalovaného proti delší Odpovědi vůči napadenému textu nejsou přiléhavé, neboť navrhovaná Odpověď je právě tak dlouhá, aby logicky a srozumitelně zpřesňovala a na pravou míru uváděla nepravdivá tvrzení žalovaného v Článku.**
4. V § 13 odst. 1 TisZ, je sice zakotven požadavek na rovnocennost textu, tento se však týká pouze umístění a formy sdělení. Rozdílem mezi přiměřeným rozsahem a rovnocenností umístění a formy se zabýval Nejvyšší soud ve svém rozsudku 30 Cdo 1118/2006 ze dne 21.12.2006², ve kterém dospěl k závěru, že: „*Jestliže u požadavku na uveřejněný rozsah odpovědi operuje pojmem přiměřenosti (který ze své podstaty umožňuje širší uvážení, zda odpověď splňuje toto hledisko), pak v souvislosti s umístěním a formou uveřejňované odpovědi trvá na*

¹ Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn.: 30 CDO 2740/2008 ze dne 17.12.2009: „...Dovolací soud je ovšem přesvědčen, že je nutno důsledně vycházet ze zákonného požadavku, podle něhož úkolem požadované odpovědi je vlastním vylíčením (podáním) skutkových tvrzení dotčenou osobou uvést příslušné skutkové tvrzení na pravou míru, resp. neúplné či jinak pravdu zkreslující tvrzení doplnit nebo zpřesnit...“

² Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1118/2006 ze dne 21.12.2006 „...Je-li tedy podstatou povinnosti vydavatele uveřejnit požadovanou odpověď skutečnost, že v periodickém tisku bylo uveřejněno sdělení obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, které se tak má uvést na pravou míru, resp. doplnit nebo zpřesnit, je zcela logickým požadavkem obsažený v ustanovení § 13 odst. 1 písm. a) tiskového zákona, aby nové sdělení bylo umístěním a formou rovnocenné a rozsahem přiměřené napadenému sdělení. Je pak třeba poukázat na odlišnost formulace užitá citovaným ustanovením. Jestliže u požadavku na uveřejněný rozsah odpovědi operuje pojmem přiměřenosti (který ze své podstaty umožňuje širší uvážení, zda odpověď splňuje toto hledisko), pak v souvislosti s umístěním a formou uveřejňované odpovědi trvá na požadavku rovnocennosti (ekvivalence). U tohoto druhého požadavku do popředí vystupují především formální aspekty uveřejnění původního sdělení, na něž je reagováno odpovědí. Jde proto zejména o posouzení vizuálních atributů zveřejněného sdělení tak, jak mohly být vnímány čtenářskou veřejností, a to i z pohledu případného ovlivnění možnosti snadněji si zapamatovat (případně vybavit si) obsah uveřejněného sdělení v návaznosti na jeho konkrétní umístění, koncepci i grafické ztvárnění....“

požadavku rovnocennosti (ekvivalence).“ Nejvyšší soud tedy nepředpokládá, že by rozsah odpovědi měl být rovnocenný k napadenému textu, ale předpokládá posouzení přiměřenosti délky odpovědi soudem.

5. Žalovaný dále namítá, že uvedená nepravdivá sdělení nejsou schopna se objektivně dotknout žalobcova jména či dobré pověsti. Otázkou subjektivity či objektivnosti poškození se zabýval Nejvyšší soud například ve svém rozsudku sp. zn.: 30 Cdo 4403/2009 ze dne 26.10.2011³, ve kterém došel k závěru že: „...*Institut práva na odpověď předpokládá subjektivní pociťované poškození cti, důstojnosti nebo dobré pověsti dotčené osoby...*“ Stejný postoj zaujal Nejvyšší soud například v usnesení sp. zn. 30 Cdo 996/2007, ze dne 30. 4. 2007, v rozsudku sp. zn. 30 Cdo 1118/2006, ze dne 21.12.2006 a v rozsudku sp. zn. 30 Cdo 3312/2016, ze dne 18.1.2018. **Pro nárok na uveřejnění odpovědi je podstatné subjektivní pociťování poškození, tedy vnitřní pocit žalobce, proto názor žalovaného ohledně objektivní schopnosti způsobit poškození nemá pro posouzení nároku na uveřejnění Odpovědi význam.** Navíc je potřeba míru poškození vnímat prizmatem všech okolností, které mají na subjektivní vnímání poškození vliv. V tom žalobce odkazuje na celý obsah žaloby, včetně této repliky.

III.

6. Žalovaný dále ve svém vyjádření rozebírá jednotlivé části textu Odpovědi a relativně podrobně se k nim vyjadřuje. K žalobcovým námitkám se konkrétně žalobce vyjadřuje následovně.
7. První části Odpovědi⁴ žalovaný vytýká obecnost a také to, že samotná úvodní věta neopravuje žádné z nepravdivých tvrzení. První věta odpovědi je totiž přesnou identifikací Článku, na který odpověď reaguje a také uvedením důvodu, proč bylo nutné reagovat. Z usnesení Nejvyššího soudu 30 Cdo 1713/2007 ze dne 28.6.2007⁵ vyplývá, že znění požadované odpovědi musí umožnit veřejnosti, již je určena, seznat, na jaké sdělení je reagováno. Dle názoru žalobce je tedy první věta zcela na místě.
8. Žalobce dále není povinen reagovat na všechna nepravdivá tvrzení žalovaného uvedená v Článku. Ustanovení § 10 odst. 1 TisZ stanovuje nárok na uveřejnění odpovědi, nikoliv

³ Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn.: 30 Cdo 4403/2009 ze dne 26.10.2011 „...*Úprava práva požadovat uveřejnění odpovědi aktuálně zakotvená v tiskovém zákoně byla do našeho právního řádu zavedena v souladu s požadavky vyplývajícími z článku 23 Směrnice č. 89/552/EHS ve znění Směrnice č. 97/36/ES. Současně respektuje doporučení obsažená v rezoluci č. (74)26 Výboru ministrů Rady Evropy o právu na odpověď, přijaté dne 2. července 1974. Institut práva na odpověď předpokládá subjektivní pociťované poškození cti, důstojnosti nebo dobré pověsti dotčené osoby. Posuzování opodstatněnosti žádosti o uveřejnění odpovědi pak klade zvýšené nároky jak na vydavatele, tak na případné rozhodování soudu...*“

⁴ „*V Životě v Rudné (č. 7-8/2018) uvedl ředitel TS Rudná Patrik Eckert ve svém článku „Rudenská voda v předvolebním období“ ve snaze obhájit cenu vody celou řadu nepravdivých tvrzení. Reagujeme alespoň na část z nich.*“

⁵ Usnesení Nejvyššího soudu 30 Cdo 1713/2007 ze dne 28.6.2007: „...*Je třeba podotknout, že podstatné v tomto případě není, zda v řízení vyšlo najevo, o jaký článek žalobci jde, avšak významné je, aby znění požadované odpovědi ve smyslu tiskového zákona umožnilo veřejnosti, již je určena, seznat na jaké sdělení, které bylo uveřejněno v periodickém tisku obsahující skutkové tvrzení, které se dotýká cti, důstojnosti nebo soukromí určité fyzické osoby, anebo jména nebo dobré pověsti určité právnické osoby, tato osoba svojí odpovědí reaguje ve smyslu § 10 tiskového zákona...*“

povinnost požadovat odpověď na všechna nepravdivá tvrzení. **Podstatou tohoto ustanovení je možnost, nikoliv povinnost požadovat odpověď, proto námitka žalovaného není namístě.**

9. Druhé části Odpovědi⁶ žalovaný vyčítá neschopnost objektivně poškodit dobré jméno či pověst žalobce a dále, že není jasné, na které sdělení v článku žalobce reaguje. **Vzhledem k tomu, že v dalším odstavci vyjádření k žalobě žalovaný přesně a správně určil tvrzení, na nějž je reagováno, je žalobce toho názoru, že to žalovanému naopak jasné je, a toto dále musí být jasné i průměrnému čtenáři.** K tomu žalovaný ještě uvádí, že toto sdělení, které žalovaný údajně není schopen určit, není namířeno proti žalobci, ale proti obecné skupině nově vzniklých spolků, které se zabývají problematikou předraženého vodného a stočného. Z dalšího kontextu Článku vyplývá, že je Článek namířen proti spolku, který vydává spolkový časopis, jež nese název „Rudenský objektiv“. **Tímto žalovaný jednoznačně určuje, že svá tvrzení míří právě na žalobce, a nikoliv na blíže neurčenou množinu spolků.** K argumentu o neschopnosti způsobit objektivní škodu se žalobce vyjadřuje už v odstavci 4 tohoto podání, nadto žalobce dodává, že **poukaz na krátkou existenci (ekvivalentem u fyzické osoby by byl poukaz na nízký věk a nedostatek zkušeností) a tvrzenou účelovost založení spolku má za účel snížit vážnost a erudici žalobce, tudíž i poškodit pověst a dobré jméno žalobce. Ani tyto námitky žalovaného tedy nejsou namístě.**

10. Třetí části Odpovědi⁷ žalovaný vyčítá nepřiměřenou délku a také, že reaguje na nepravdivý výrok Autora Článku (statutárního orgánu žalovaného), který pronesl nevěda, že je nepravdivý. K otázce délky odpovědi se žalobce vyjadřuje již v odstavcích 2 a 3 tohoto podání. **Odpověď je uvedena v nejkratším možném rozsahu, aby byla zachována srozumitelnost Odpovědi, určuje, proti kterému tvrzení se vyhrazuje a uvádí vlastní vylíčení skutečnosti žalobce v souladu se smyslem § 10 a § 13 TisZ.** Ohledně uvedení nepravdivé informace Autorem Článku, které pramenilo z jeho nevědomosti, je žalobce toho názoru, že je-li uveden nepravdivý či difamující výrok, je lhotejné, zda je to na základě úmyslu, či nevědomosti žalovaného⁸. **V obou případech dochází k útoku na dobré jméno a pověst žalobce a ten má nárok na uveřejnění Odpovědi. Ani tyto námitky žalovaného tedy nejsou namístě.**

11. Čtvrté části odpovědi⁹ žalovaný vyčítá nesprávné uvedení ceny za m³ vody. Jádrem tohoto bodu odpovědi je však útok žalovaného, resp. Autora na časopis Rudenský

⁶ Nejsme žádným „nově vzniklým spolkem“, jak ředitel Eckert tvrdí. Proti předražené ceně vody bojuje náš spolek „Rudná pro život“ z.s. již prakticky od svého vzniku v roce 2013, což lze snadno ověřit návštěvou našeho webu rudnaprozivot.cz.

⁷ Ohrazujeme se dále proti tvrzení, že „Ačkoliv nese (naš spolkový – pozn.) časopis název „Rudenský objektiv“, objektivních, ale hlavně úplných informací je v něm o vodném a stočném pramálo.“ Náš časopis publikoval autentické výroky z jednání zastupitelů, a především uvedl odkaz na kompletní a nesestříhaný videozáznam z jednání zastupitelstva k tématu vodného a stočného, tzn. poskytl čtenářům úplnou a objektivní informaci. Existenci videozáznamu ředitel TS Rudná čtenářům ve svém článku zatajil a upřel tak čtenářům možnost ověřit si sdělované informace.

⁸ To nad rámec toho, že pokud něco nevím nebo si tím nejsem jistý, nemám tím veřejně argumentovat. A pokud tak učiním, neměl bych se divit, že se někdo ohradí. A když se pak ještě bráním a svůj nepravdivý výrok nechci uvést na pravou míru sám, logicky si musím být vědom toho, že může přijít obrana soudní cestou.

⁹ Toto video vyvrací také další nepravdivé tvrzení ředitele Eckerta: „V časopise byla dále uveřejněna informace, kterou poskytl pan zastupitel Gabriel Kovács při jednání zastupitelstva. Informoval zastupitele a ostatní

objektiv, jež vydává žalobce. Autor se v Článku pozastavuje, proč žalobce v Rudenském objektivu neuvedl „vyvrácení nepravdivé informace“, které mělo zaznít na jednání zastupitelstva. Žalobce zveřejnil a soudu k důkazu poskytl záznam¹⁰ z celého jednání, který prokazuje, že k „vyvrácení nepravdivé informace“ na místě nedošlo, nemohlo tedy být uvedeno ani v Rudenském objektivu. **Vzhledem k tomu, že i tato část odpovědi uvádí na pravou míru zavádějící výrok žalovaného, není ani zde námitka žalovaného namístě. Naopak je potřeba uvést, že žalovanému nic nebránilo splnit povinnost dle TisZ Odpověď zveřejnit a, pokud chtěl poprvé veřejně poskytnout informace o tom, jak k výpočtu ceny vody došel a polemizovat se závěry Žalobce, nic mu nebránilo ve zveřejnění jeho komentáře s patřičnými informacemi. Ty jsou nicméně pro posouzení nároku žalobce dle žaloby irelevantní, protože nejsou předmětem sporu.**

12. Páté části odpovědi¹¹ žalovaný vyčítá její rozpor s dobrými mravy a dezinterpretaci faktů. Žalovaný správně uvádí, že nikdo nebyl potrestán, protože dle novější příznivé právní úpravy není možné za prokazatelná pochybení žalovaného při předmětném výběrovém řízení udělit sankci. To však neznamená, že k pochybení nedošlo. Touto částí Odpovědi žalobce poukazuje jen na to, že ačkoliv k závadnému jednání došlo, nebyla za něj udělena sankce. Žalobce dokonce v Odpovědi tento rozdíl výslovně zmiňuje a nemůže tak docházet k matení veřejnosti. **Vzhledem k tomu, že i tato část odpovědi uvádí na pravou míru nepřesný výrok žalovaného, není ani tato námitka žalovaného na místě.**
13. **Z výše uvedených skutečností a judikatury vyplývá, že Odpověď, jejíž zveřejnění žalobce požaduje, je svým rozsahem přiměřená napadenému textu a jedná se o vlastní vylicení skutečnosti žalobce, tudíž plně vyhovuje požadavkům stanoveným v § 10 a § 13 TisZ.** Vzhledem k tomu, že Odpověď je koncipována tak, aby každá z jejích částí reagovala na konkrétní nepravdivé, nepřesné, difamující či zavádějící tvrzení

---

přítomné na jednání, že: „cena vody v novém vodovodním přivaděči od společnosti PVK a.s. je o 4,50 Kč za 1 m3 dražší než u bývalého dodavatele VAK Beroun.“ Tuto nepravdivou informaci na místě vyvrátil ředitel TSR doložitelným tvrzením, že je tomu naopak. V tomto roce nakupuje společnost TSR od společnosti PVK a.s. vodu předanou o 3,17 Kč/m3 levněji než od společnosti VaK Beroun. V minulých letech byl rozdíl cen ještě větší. Je nutno položit si otázku, proč tato informace nebyla v časopise zveřejněna. „Jak se může kdokoliv přesvědčit shlédnutím videozáznamu na <https://rudnaprozivot.cz/voda>, k žádnému vyvrácení „nepravdivé“ informace na místě nedošlo, což je také odpověď na otázku, proč tato informace nebyla v časopise zveřejněna. Nezávislým důkazem této skutečnosti je i svědectví spoluaktéra celé události zastupitele za hnutí ANO Gabriela Kovácse, který tuto informaci dokonce zveřejnil na svém facebookovém profilu.

¹⁰ <https://rudnaprozivot.cz/voda>

¹¹ *Další nepravdivou informací je také pokus ředitele TS Rudná rozptýlit letité pochybnosti o průběhu výběrového řízení na stavbu sporného vodovodního přivaděče. Ředitel TS Rudná v článku uvádí, že Úřad na ochranu hospodářské soutěže (ÚOHS) na základě soudního přezkumu zastavil správní řízení ve věci nekorektního výběrového řízení s odůvodněním, že nebyly zjištěny důvody pro udělení sankce, čímž mají být pochybnosti o výběrovém řízení definitivně ukončeny. Právý opak je však pravdou. ÚOHS naopak i na základě soudního přezkumu výslovně potvrdil, že výběrové řízení proběhlo v rozporu se zákonem platným v době výběru dodavatele. Postup při výběru mohl významně ovlivnit cenu zakázky, což je klíčová informace pro občany platící drahou vodu. Důvodem pro upuštění od pokuty, kterou původně TS Rudná za nekorektní výběr dodavatele vodovodního přivaděče dostaly (150.000 Kč), byla novější (pro pachatele deliktu příznivější) právní úprava, ke které se při stanovení trestu musí s ohledem na ústavní práva přihlídnout. Interpretace zrušení pokuty jako potvrzení korektnosti výběrového řízení jen klame veřejnost, která stavbu vodovodního přivaděče zaplatila a ve vodném stále platí (splatit se musí ještě úvěr ve výši téměř 13. mil. Kč). Vždyť ani za promlčený trestný čin nemůže nastat trest. To ale přece nemění nic na tom, že se čin stal a že jeho škodlivé následky trvají. A nepotrestání pachatele z důvodu promlčení nelze obětem činu vysvětlovat jako důkaz toho, že k činu nedošlo. Ověřit tyto skutečnosti lze na našem webu, na kde jsme obě rozhodnutí ÚOHS publikovali.*

žalovaného, je možné posuzovat každou z těchto částí odpovědi samostatně avšak v kontextu odpovědi jako celku.

IV.

14. Žalobce si dále dovoluje k již dříve tvrzeným skutečnostem doplnit další skutečnosti, které dokresluje chování předsedy představenstva žalovaného, který je současně starostou města Rudná, k žalobci.
15. Dne 9.11.2018 zaslal Radek Prokop, zastupitel v obecním zastupitelstvu obce Rudná, Lubomíru Kocmanovi, starostovi obce a zároveň předsedovi představenstva žalovaného (a dalším zastupitelům obce Rudná) následující email:

From: Radek Prokop, Ing. [mailto:prokop@bondsUPERmarket.cz]

Sent: Friday, November 9, 2018 10:32 AM

To: 'Lubomír Kocman' <starosta@rudnamesto.cz>

Cc: (skryto - zastupitelé)

Subject: Stanovisko RpŽ2013 k výborům

Vážený pane starosto, kolegové a kolegyně,

zasílám Vám stanovisko Rudné pro život 2013 k výborům.

Povinné výbory považujeme jako nástroj kontrolní, a proto by měla mít hlasující většinu ve výborech opozice. Ta čítá dnes 3 uskupení – ODS, Žijeme Rudnou a Rudná pro život 2013. Je právem každé ze zúčastněných stran, koho do výboru nominuje. Naše názory na obsazení funkce předsedů těchto výborů jsme již prezentovali na ustavujícím zastupitelstvu. Podporujeme i myšlenku, která zazněla na zastupitelstvu z úst kolegy Pitráka, že by výbory mohly mít více členů.

Zároveň předkládáme návrh na vznik nepovinného Výboru pro dopravu a bezpečnost, jehož náplní by měla být zejména realizace cyklostezek, obchvatu města a „zklidnění“ dálnice D5, t.j. měl by řešit problematiku, která nás všechny asi nejvíce trápí.

Za RpŽ2013 jsme připraveni do všech výborů nominovat rovněž své zástupce.

Z výše uvedených důvodů, navrhujeme pracovní schůzku zástupců jednotlivých uskupení na toto téma. Ta může proběhnout kdykoliv v průběhu příštího týdne. Časově se umíme přizpůsobit.

S pozdravem

Radek Prokop

Na to předseda představenstva žalovaného a zároveň starosta odpověděl následovně:

From: Lubomír Kocman <starosta@rudnamesto.cz>

Sent: Friday, November 9, 2018 11:11 AM

To: 'Radek Prokop, Ing.' <prokop@bondsUPERMARKET.cz>

CC (skryto - zastupitelé)

Vážený pane Prokope, vážení kolegové,

obecně se nebráním jednání, ale trvám na slušném jednání.

Dnes jsem se seznámil se žalobou sdružení Rudná pro život proti TSR ve věci jakéhosi domnělého porušení zákonů v předvolební kampani. Žaloba je plná účelových manipulací a lží – a toto vyjádření používám záměrně – a tak si já slušné jednání opravdu nepředstavuji.

Takže za sebe konstatuji, že pokud sdružení Rudná pro život na žalobě trvá, já trvám na tom, aby až do vyřešení kauzy byla pouze v opozici bez jakékoliv funkce a bez jakéhokoliv vlivu destruovat započatou a probíhající práci ve prospěch města.

Hezký den.

Lubomír Kocman

16. Z těchto emailů vyplývá, že starosta obce Rudná, který je předsedou představenstva žalovaného, kterého 100% vlastní obec Rudná, podmiňuje účast žalobce v orgánech zastupitelstva obce Rudná stažením žaloby, kterou se žalobce domáhá uveřejnění odpovědi v měsíčníku obce Rudná, který vydává žalovaný. Na první pohled to tedy vypadá, že starosta obce Rudná v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu požaduje po žalobci činnost, ze které bude mít přímý prospěch žalovaný neboli společnost. V žalovaném je starosta obce Rudná předsedou představenstva a bude tak mít osobní prospěch také.
17. Výše uvedená výměna emailů přesně ilustruje styl chování a přístup žalovaného, který prostor v měsíčníku Život v Rudné užívá jako hlásné trouby starosty a lidí kolem něho spojených (a koaličních partnerů), jako zbraň v předvolebním i povolebním boji, a nikoliv jako městské periodikum, jehož úkolem je vyváženě informovat o dění v obci a který by měl poskytovat prostor nejen pro zástupce koaličních stran v zastupitelstvu, ale i jejich opozici. Podstatné samozřejmě je i sdělit výsledek citovaného e-mailu starosty a předsedy představenstva žalovaného: nikdo ze zvolených zástupců žalobce nebylo zvolen do kteréhokoli výboru města Rudná, a to dokonce ani do těch, jejichž vznik zástupci žalobce sami navrhli. Naopak, někteří zastupitelé byli raději zvoleni do dvou výborů.

Důkaz: výsledky voleb v obci Rudná

zveřejněnými výsledky hlasování o volbě do jednotlivých výborů zastupitelstva citovanými e-maily Ing. Radka Prokopa a Ing. Lubomíra Kocmana

18. I kdybychom odhlédli od tohoto zjevného deficitu v demokratickém řízení obce (a zneužívání obecních prostředků ku prospěchu některých politických subjektů), kdy starosta podmiňuje místa ve výborech zastupitelstva stažením nadepsané žaloby, zůstává

pravdou, že žalovaný má povinnost uveřejnit odpověď na jím uvedená nepravdivá tvrzení, jak mu to ukládá TisZ, tak jak je uvedeno v žalobě v nadepsané věci.

Rudná pro život z.s.

